

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820203091
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3820203091.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: Q. a O., obe zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny N., ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov: matky U. a otca Q. o návrhu otca na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a o zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči oboj maloletým deťom a o vzájomnom návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca voči oboj maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 18. februára 2021, č.k. 12P/26/2020-183, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, súd prvej inštancie výrokom I. návrh otca na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti zamietol. Výrokom II. návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti na maloleté deti rovnako zamietol. Výrokom III. rozhodol, že sa mení rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 9P/36/2019-80, zo dňa 19.02.2020 vo výroku II. tak, že sa zvyšuje s účinnosťou od vyhlásenia rozhodnutia otcovi vyživovaciu povinnosť na maloletého Q. na sumu 180,- eur mesačne a na výživu maloletej O. na sumu 130,- eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť k rukám matky, vždy do konca mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, za ktorý sa výživné poskytuje. Výrokom IV. súd prvej inštancie rozhodol o nedoplatku na výživnom za mesiac február 2021 u maloletého Q. vo výške 12,- eur a u maloletej O. vo výške 12,- eur, ktoré je otec povinný zaplatiť k rukám matky, do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že otec maloletých detí podaným návrhom žiadal zníženie výživného na obe maloleté deti na sumu 50,- eur mesačne dôvodiac podstatnou zmenou pomerov na jeho strane od doby posledného rozhodnutia o výživnom spočívajúcich v tom, že sa mu znížil príjem na sumu 696,- eur mesačne zo sumy 1.000,- eur mesačne. Doplňujúcim návrhom žiadal zverenie oboch maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Matka s návrhom nesúhlasila a vzájomným návrhom žiadala zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca na maloletého Q. na sumu 200,- eur mesačne a na maloletú O. na sumu 150,- eur mesačne, k zvereniu maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov uviedla, že maloletá O. má len A. roky, je na matku citovo naviazaná a taktiež, že otec maloletých detí pracuje v zahraničí. Kolíznym opatrovníkom rovnako s návrhom otca na zníženie vyživovacej povinnosti nesúhlasil poukazujúc na dôvodnosť jeho zvýšenia a návrh na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov žiadal ako nedôvodný zamietnuť.

3. Súd prvej inštancie aplikujúc na zistený skutkový stav ustanovenia § 36 ods. 1, § 24 ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 a ods. 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, ods. 3, § 77 ods. 1 Zákona o rodine, vyhodnotil návrh otca, ktorý sa domáhal zverenia oboch maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ako nedôvodný. Dôvodil, že aj napriek tomu, že kvôli správaniu k matke maloletých detí, bol otec v minulosti aj vo výkone trestu odňatia slobody a ďalší výkon trestu odňatia slobody mu opäť hrozí, matka otcovi v styku s deťmi nebráni, keďže vzájomné vzťahy medzi deťmi a otcom sú dobré. Podľa vyjadrenia otca, tento sa v priemere 10 dní v každom mesiaci zdržiava doma a v tom čase mu matka umožňuje byť v neobmedzenom styku s maloletým Q., ktorý v tom čase trávi čas s otcom a u tohto aj prespáva. Takisto maloletá O. v tomto čase trávi podstatnú časť s otcom, zvykne však prespávať u matky (aj keď prespala už aj u otca). Otec teda v súčasnosti sa nachádza asi 2/3 každého kalendárneho mesiaca v zahraničí. Hoci tvrdil, že zamestnávateľ mu v prípade zverenia jeho detí do striedavej osobnej starostlivosti umožní vykonávať prácu v zahraničí tak, aby mohol zabezpečovať starostlivosť o deti v striedavej osobnej starostlivosti, na inom mieste tiež tvrdil, že „verí, že mu to jeho zamestnávateľ umožní, pretože vie, že si striedavej osobnej starostlivosti vybavuje“. Hoci otec takisto tvrdil, že chce v budúcnosti pracovať hoci aj za nižšiu mzdu v mieste bydliska detí, aby sa o tieto mohol osobne v budúcnosti starať sám, reálne nepodnikol doposiaľ nič, aby sa tak stalo, pretože doposiaľ bol len v telefonickom kontakte s jedným subjektom kvôli prípadnej práci. Na inom mieste však v rozpore s tým tvrdil, že aby sa mohol na Slovensko vrátiť, musí mať nejakú rezervu peňazí. Pokiaľ otec v priebehu celého konania tvrdil, že matka deťom nezabezpečuje potrebnú starostlivosť, že pred deťmi matka uprednostňuje svojho priateľa, ktorý bol v minulosti opakovane trestne stíhaný, tieto skutočnosti v konaní preukázané súdu prvej inštancie neboli. Naopak, šetrením v domácnosti matky kolíznym opatrovníkom a takisto aj z výpovede matky na pojednávaní mal súd prvej inštancie preukázané, že matka sa o deti vie postarať po všetkých stránkach, po nútenom odsťahovaní aj s deťmi od otca deťom nič nechýba, v styku s deťmi otcovi nijako nebráni a hoci jej terajší priateľ bol v minulosti trestne stíhaný, negatívny vplyv na maloleté deti podľa vyjadrenia matky nemá, naopak dokáže deťom a aj ich matke finančne pomôcť a takisto im aj vyplniť voľný čas. Keďže z vyššie uvedených zistení a záverov súdu prvej inštancie, je preukázané, že otec pracuje stále v zahraničí, pričom na Slovensku sa zdržiava počas každého mesiaca len asi 10 dní, že sa v minulosti voči matke spoločných detí správal krajne nevhodne a nezodpovedne, z dôvodu ktorého sa matka aj s deťmi zo spoločného bydliska musela odsťahovať do nájmu (z bytu, ktorého je podielovou spoluvlastníčkou) a že práve kvôli neprístojnému správaniu otca voči matke je reálny predpoklad, že opätovne môže byť vo výkone trestu odňatia slobody, s prihliadnutím tiež na to, že obe maloleté deti, medzi ktorými nie sú vzájomne vzťahy narušené, by mali vyrastať spolu, pričom maloletá O. vzhľadom na svoj nízky vek, je citovo veľmi naviazaná na matku, pričom matka umožňuje stretávanie sa otca s deťmi, keď je doma v maximálnej možnej miere, súd prvej inštancie návrh otca o zverenie oboch maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov považoval za nedôvodný, majúci za to, že pre obe deti je v súčasnosti najvhodnejším riešením zostať v osobnej starostlivosti matky, v ktorej starostlivosti o ne neboli doposiaľ zistené žiadne nedostatky a u ktorej majú deti zabezpečený pravidelný režim a môžu i naďalej vyrastať v pokojnom prostredí bez zbytočných stresov a napätia. Otec napokon ani nie je v súčasnosti spôsobilý vychovávať svoje deti v striedavej osobnej starostlivosti, keďže väčšiu časť mesiaca sa nachádza v zahraničí a hoci sa plánuje vrátiť domov, zatiaľ pre to neurobil reálne nič. Navyše, je možné predpokladať, že v blízkej budúcnosti pôjde opäť do výkonu trestu odňatia slobody. Z vyššie uvedených zistení súd prvej inštancie teda vyvodil záver, že nie je v súčasnosti v záujme oboch maloletých detí (prípadne jedného z nich) na zverenie do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Tým, že deti aj naďalej zostanú v osobnej starostlivosti matky, bude môcť byť im v súčasnosti aj naďalej zabezpečená lepšia možnosť poskytnutia všetkých potrieb. K otázke zmeny vyživovacej povinnosti otca súd prvej inštancie uviedol, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca uplynula len doba niečo vyše roka a preto pomery na strane oboch maloletých detí sa podstatne nezmenili. Zmena nastala len v tom, že maloletý Q. je od školského roku 2020/2021 už žiakom vyššieho stupňa základnej školy, v súvislosti s čím aj jeho náklady v škole sú vyššie. Aktuálne však, kvôli súčasnej epidemiologickej situácii na území Slovenska, sa ich zvýšenie reálne neprejavilo, keďže maloletý sa venuje školským povinnostiam formou online (v škole sa nestavuje) a takisto sa dočasne nevenuje t. č. ani hádzanárskemu krúžku. Náklady čiastočne klesli aj u maloletej O. v tom, že už je menej plienkovaná ako v minulosti a súčasné náklady s tým súvisiace sú u nej vo výške 7,- eur mesačne. Hoci maloletá i naďalej trpí atopickým exémom, náklady s tým súvisiace už nemá. Od času poslednej úpravy výživného na obe deti sa u matky pomery čiastočne zmenili, je síce stále na rodičovskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok, ktorý sa však od času poslednej úpravy výživného otcovi zvýšil z pôvodnej sumy 220,- eur mesačne na sumu 370,- eur mesačne, matka i naďalej poberá na obe deti rodinné

prídavky, v súčasnosti zvýšené na sumu 49,90 eur mesačne. Do konca roku 2020 nakladala s nájomným z nájmu garáže vo vlastníctve oboch rodičov, vo výške 70,- eur mesačne. Začiatkom tohto roku jej bola za pomoc „pri COVID testovaní“ jednorázovo vyplatená suma 330,- eur. Príjem matky sa zvýšil aj tým, že otcovi maloletých detí bola neodkladným opatrením tamojšieho súdu uložená povinnosť prispievať na výživu matky od 13.09.2019 mesačne sumou 50,- eur (pokiaľ si otec túto povinnosť dobrovoľne neplní, ako to tvrdila matka, má možnosť domáhať sa splnenia povinnosti otcom exekučne). Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca na obe deti sa výrazne zmenili pomery na strane otca maloletých detí. Kým v čase poslednej úpravy súd prvej inštancie vychádzal z jeho priemerného mesačného príjmu vo výške 650,- až 700,- eur netto, u svojho terajšieho zamestnávateľa si dokáže mesačne zarobiť sumu 1.227,99 eur netto. Od januára 2021 nakladá s nájomným z nájmu garáže vo vlastníctve oboch rodičov, vo výške 70,- eur mesačne. Od 13.09.2019 mu pribudla povinnosť platiť na výživu matky maloletých detí mesačne príspevok na výživu vo výške 50,- eur. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia a závery súdu prvej inštancie, bolo potrebné návrh otca o zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči obom deťom ako nedôvodný zamietnuť a zároveň vzhľadom na to, že od času poslednej úpravy výživného sa príjem otca (od júna 2020) zvýšil minimálne o sumu 522,- eur mesačne netto (zo sumy 700,- eur na sumu 1.222,99 eur), súd prvej inštancie považoval vzájomný návrh matky, ktorá sa v konaní domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca voči obom maloletým deťom za čiastočne dôvodný. Starostlivosť obom maloletým deťom v prevažnej miere zabezpečuje matka, ktorej starostlivosť o mal. deti čiastočne (najmä u maloletej O.) vyvažuje vyživovaciu povinnosť otca, berúc do úvahy súčasné príjmy oboch rodičov a ich súčasné náklady na bývanie, stravu, oblečenie, telefón a hygienu, tiež to, že na nákladoch súvisiacich so splácaním spoločných úverov, by sa mali podieľať obaja rodičia, berúc do úvahy odôvodnenú potrebu oboch maloletých detí, súvisiacich s ich vekom a tým, že maloletých Q. navštevuje 5. ročník ZŠ, považoval súd prvej inštancie za primerané zvýšiť otcovi jeho vyživovaciu povinnosť u mal. Q. zo sumy 150,- eur mesačne na sumu 180,- eur mesačne a u maloletej O. zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 130,- eur mesačne. S poukazom na to, že zo zvýšeného príjmu otca u terajšieho zamestnávateľa možno vychádzať až v súčasnom období, keďže jeho priemerný čistý mesačný príjem za posledných 12 mesiacov pred dátumom 01.08.2020, odkedy matka žiadala otcovi zvýšiť jeho vyživovaciu povinnosť, bol v podstate na tej istej úrovni ako v čase poslednej úpravy výživného a tento sa zvýšil až od júna 2020, považoval súd prvej inštancie za primerané zvýšiť otcovi jeho vyživovaciu povinnosť na obe maloleté deti, počnúc dňom vyhlásenia rozhodnutia, teda dňom 18.01.2021, prihládajúc pritom aj na to, že za obdobie od augusta 2020 do decembra 2020 otec maloletým deťom zakúpil rôzne veci osobnej potreby, vrátane hračiek v celkovej sume 1.054,30 eur, u maloletého Q. na sumu 180,- eur mesačne a u maloletej O. na sumu 130,- eur mesačne. Nedoplatok na výživnom u každého dieťaťa v sume 12,- eur (alikvotná čiastka zo sumy o ktorú sa výživné zvýšilo - 30,- eur za časť mesiaca január 2021 - za obdobie 18. až 31. januára 2021) povolil súd prvej inštancie otcovi, v súlade s ust. § 232 ods. 3 CSP zaplatiť k rukám matky, prihládajúc na súčasné pomery otca, do 60 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. O trovách konania rozhodol súd za použ. § 52 CMP.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol otec maloletých detí, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu tak, že jeho návrhu na zverenie mal. detí do SOS bude vyhovieť s tým, že vzájomná vyživovacia povinnosť nebude určená. Dôvodil, že v súčasnosti sa spôsob striedania rodičov pri výchove maloletých detí praktizuje, pričom v prípade maloletého Q. zabezpečuje on ako otec takmer úplnú starostlivosť, vrátane prípravy do školy, zabezpečenia zdravotnej starostlivosti, zabezpečenia stravy. K tvrdeniu súdu prvej inštancie, že maloletá O. má nízky vek na rozhodnutie o striedavej starostlivosti rodičov namietal, že obe maloleté deti napriek veku trávili u otca niekoľko nocí po sebe bez problémov. Uviedol, že je vyučený kuchár - čašník a teda zvláda všetky veci, ktoré súvisia s varením a domácimi prácami. Býva v X-izbovom, kompletne zariadenom byte, ktorý je prispôsobený na výchovu oboch maloletých detí. Uvedené skutočnosti mal podľa názoru otca šetrením preveriť kolízny opatrovník, ktorý však v domácnosti otca nebol. Ďalej uviedol, že ku dňu 12.03.2021 ukončil prácu v zahraničí a aktuálne je práceneschopný, vybavuje si prácu na Slovensku, konkrétne v gastronómii v N., resp. D.. Poukázal na to, že najmä maloletý Q. odmieta bývať s matkou, z ktorého dôvodu trávil aj voľné chvíle s otcom. Podrobne rozpisal časové rozmedzie z obdobia rokov 2020 a 2021, kedy bol s ním v domácnosti maloletý Q.. Otec tiež uviedol, že nemá vzťah, takže má priestor na to, aby starostlivosť o maloleté deti vykonával plnohodnotne. Mal za to, že faktický stav svedčí o tom, že sa vie postarať o maloleté deti a matku odbremeniť od starostlivosti o maloleté deti o to viac, keď matka nastúpila do zamestnania.

5. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že šetrením zistil, že otec má vo svojej domácnosti vytvorené podmienky pre zabezpečovanie starostlivosti o maloleté deti. Otec je aktuálne doma na Slovensku a je práceneschopný. Z dôvodu, že sa otec vrátil na Slovensko a vzťahy medzi rodičmi sú naďalej narušené, kolízny opatrovník otcovi poskytol možnosť absolvovania poradenstva na referáte poradensko-psychologických služieb, s čím otec súhlasil. Maloletý Q. uviedol, že u otca sa zdržiava približne mesiac, je mu tam dobre. O podanom návrhu na striedavú starostlivosť má maloletý vedomosť, vie o tom od oboch rodičov, ale žela by si, aby rodičia žili spolu a boli znovu všetci ako rodina. Vyjadroval pozitívne väzby k oboj rodičom, aj sestre, avšak radšej je u otca, aj keď matkin priateľ sa nikdy voči nemu nesprával zle. Matka k celkovej situácii uviedla, že sa zamestnala, ako zdravotná sestra, maloletý Q. väčšinu času trávi aktuálne u otca, je to približne mesiac, ako sa vrátil zo zahraničia. V závere kolízny opatrovník konštatoval, že rodinná situácia sa návratom otca na Slovensko zmenila, avšak konflikty medzi rodičmi naďalej pretrvávajú. Na základe uvedeného kolízny opatrovník rodičom sprostredkuje poradenstvo, čím sa vytvorí priestor na možné uzavretie dohody vo veci starostlivosti o maloleté deti, čo je v ich záujme.

6. Matka prostredníctvom právneho zástupcu vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že súd prvej inštancie vykonajúc rozsiahle dokazovanie, riadne zistil skutkový stav, svoje rozhodnutie podrobne a úplne zdôvodnil. Odvolanie otca považovala za účelové a nepravdivé. Uviedla, že o maloleté deti sa riadne stará a zabezpečuje ich potreby, pričom majú v jej domácnosti vytvorené vhodné podmienky. Tvrdenie otca, že maloletý Q. odmieta bývať s matkou označila za nepravdivé. Napriek výhradám k starostlivosti a výchove otca o maloletého Q., matka nikdy nebránila ich vzájomnému styku, ani ho neobmedzovala, pričom vyjadrila záujem na tom, aby maloletý prechovával a upevňoval k svojmu otcovi pozitívne citové vzťahy. Poukázala na situácie, kedy maloletý Q. viackrát od otca odišiel a vrátil sa k matke. Konštatovala, že maloletý Q. potrebuje stabilné výchovné prostredie a pravidelný režim, pričom ako rodičia k výchove maloletého pristupujú celkom rozdielne, nakoľko otec maloletého necháva doma samého, s učením mu nijako nepomáha a keď sa maloletý vráti k matke, doháňa zameškané učivo a opravuje si známky v škole. Čo sa týka maloletej O. uviedla, že táto sa neustále dožaduje prítomnosti matky, často v noci plače, pričom odlúčením od matky čo i len na kratšie obdobie, by maloletá O. trpela. O. od leta 2020 prespala u otca len dvakrát, pričom za posledné dva týždne u neho nebola ani raz. K tvrdeniu otca, že býva v byte, ktorý je prispôsobený výchove detí poukázala na fakt, že za tento byt neplatí, keď dlhuje na poplatkoch spojených s užívaním bytu ku dňu 31.12.2020 vo výške 135,24 eur, pričom táto dlžoba nebola uhradená a aktuálne narastá o ďalšie nezaplatené poplatky. Vzhľadom k tomu, že si otec dobrovoľne neplnil svoje zákonné povinnosti, bola nútená podať návrh na exekúciu. V neposlednom rade za nepravdivé považovala tvrdenie otca o tom, že dňa 12.03.2021 ukončil prácu v zahraničí a aktuálne je práceneschopný, nakoľko dňa 16.04.2021 opätovne vycestoval do Francúzska za účelom výkonu svojej práce. K svojim aktuálnym pomerom matka uviedla, že odo dňa 15.03.2021 po ukončení materskej dovolenky nastúpila do práce v NsP D. ako zdravotná sestra s hrubou mesačnou mzdou vo výške 997,- eur. Maloletá O. nastúpila 13.03.2021 do Materskej školy v C., v ktorej súvislosti matka zaplatila rodičovský príspevok vo výške 15,- eur, s mesačnými poplatkami vo výške 46,58 eur. V závere matka uviedla, že za významnú prekážku striedavej osobnej starostlivosti o maloletých považuje skutočnosť, že otec s matkou ohľadne maloletých detí vôbec nekomunikuje a maloletého Q. manipuluje proti matke. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhovala napadnutý rozsudok potvrdiť.

7. Otec v písomnej replike na vyjadrenie matky zotrvával na tom, že kolízny opatrovník nevykonal vo veci šetrenie, na základe ktorého by boli preverené možnosti otca zabezpečovať striedavú osobnú starostlivosť o maloleté deti. K takému šetreniu došlo až potom, čo podal odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie a aj po tomto zotrváva na striedavej osobnej starostlivosti o maloleté deti. V prílohe doložil komunikáciu s maloletým Q. a uviedol, že vo väčšine prípadov sa jedná o správy, ktoré maloletý Q. písal otcovi v čase, keď sa nachádzal s matkou a z obsahu správ vyplýva, že matka maloletého bije. Na základe vyššie uvedeného sa otec rozhodol ukončiť prácu v zahraničí. Okrem uvedeného v prílohe dokladoval bloky deklarujúce nákup vecí pre maloletého Q.. K maloletej O. uviedol, že je pravdou, že táto nie je u otca tak často, avšak nemá problém u otca prespať a mal za to, že súrodenecký vzťah oboch maloletých detí je dobrý poukazujúc na to, že matka sa snaží tento vzťah podľa názoru otca narušiť. K nedoplatkom otca súvisiacich s užívaním bytu uviedol, že tieto už uhradil.

8. Matka sa v písomnej duplike opakovane uviedla, že skutočnosti uvádzané otcem sú účelové a nepravdivé. Prehlásila, že maloletého Q. nikdy nebila, nenadávala mu a ani sa negatívne, či dehonestujúco nevyjadrovala na adresu otca. Vyjadrila názor, že maloletý Q. využíva situácie keď je u

otca a na adresu matky sa vyjadruje negatívne, pričom v prípade hádky s otcom maloletý Q. kontaktuje matku a vyjadruje sa negatívne na adresu otca. Zotrvávala na tvrdení, že nikdy neobmedzovala styk otca s maloletým Q., avšak vzhľadom k okolnostiam sa vyjadrila, že vhodným sa javí striktná úprava pomerov s jasnými pravidlami. Uviedla, že otec má záujem využiť striedavú osobnú starostlivosť ako argument v konaní o rozhodovaní, či sa v čase podmieneného odsúdenia osvedčil, nakoľko mu hrozí premena jeho podmieneného odsúdenia na výkon uloženého trestu. Pokiaľ ide o nákup vecí pre maloletého Q. zo strany otca, tento matka považovala za účelový, nakoľko matka maloletým deťom zabezpečuje všetko potrebné, pričom v tejto súvislosti uviedla, že otec dva mesiace na maloleté deti neprispel žiadnou sumou.

9. Kolízny opatrovník v nadväznosti na komunikáciu maloletého Q. s otcom, ktorá bola súčasťou otcovho vyjadrenia, vykonal pohovor s maloletým Q. a zistil, že správy, ktoré maloletý Q. písal otcovi v čase jeho neprítomnosti na území Slovenska, v ktorých uvádzal, že matka ho fyzicky napáda a vulgárne mu nadáva sa nezakladajú na pravde. Podľa jeho slov bol na matku nahnevany, lebo mu nekúpila to, čo chcel. Ďalej maloletý Q. uviedol, že v domácnosti matky mu nič nechýba a matka sa o neho dobre stará, pričom má oboch svojich rodičov aj sestru O. rád, avšak u otca sa cíti lepšie a chcel by s ním tráviť viac času. V písomnom vyjadrení otec poukazuje na skutočnosť, že príslušný orgán nevykonal šetrenie v jeho domácnosti a neprešetril bytové pomery. Kolízny opatrovník v rámci prebiehajúceho konania otca telefonicky kontaktoval v dňoch 14.09.2020, 16.12.2020 a 07.01.2021 s cieľom dohodnúť podmienky k prešetreniu pomerov. Otec na telefonické kontaktovanie nereagoval a kolízneho opatrovníka späť nekontaktoval. Nakoľko sa kolíznemu opatrovníkovi s otcom detí opakovane nepodarilo skontaktovať, bolo mu navrhnuté stretnutie na deň 23.10.2020, na ktoré sa nedostavil. Dňa 17.12.2020 bolo v domácnosti otca vykonané šetrenie, kedy sa v domácnosti nikto nenachádzal. Dňa 08.04.2021 úrad opäť vykonal šetrenie, kedy prešetriť bytové pomery úradu umožnila stará matka detí, pani U. U., nakoľko sa otec v domácnosti nenachádzal.

10. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby bol viazaný rozsahom odvolania a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP), prihliadnuc i na prípadné vady konania (§ 67 CMP) a po jeho preskúmaní bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) keď nebolo potrebné zopakovať, ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem, v spojení s § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že toto je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

11. Predmetom preskúmvanej veci v odvolacom konaní sú odvolacie námietky otca maloletých vyjadrujúce nesúhlas s právnym záverom súdu prvej inštancie ohľadne nenaplnenia predpokladov pre zverenie maloletého Q. a maloletej O. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov bez následného určenia vyživovacej povinnosti rodičov. Odvolací súd preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní otcom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Z daného titulu si odvolací súd osvojuje aj dôvody napadnutého rozhodnutia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje (§ 387 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjwgaxhaylsmftxeylfgfuztqny>> ods. 2 CSP). Otec v odvolaní neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by mohli privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia v jeho prospech.

12. Odvolateľ (otec maloletých detí) namietal správnosť rozhodnutia ťažiskovou časťou dôvodiac vhodne vytvorenými podmienkami v domácnosti pre výchovu maloletých detí, návratom zo zahraničia, aby sa tak mohol venovať maloletým deťom, ktoré skutočnosti podľa jeho názoru súd prvej inštancie nevyhodnotil správne, ktoré naopak podľa jeho názoru indikujú k v prospech jeho návrhu spôsobilému rozhodnutiu. Uplatňoval posúdiac obsah odvolania dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (nesprávne skutkové a právne závery).

13. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojitosti s ust. § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP a existenciu takejto vady odvolateľ ani netvrdil.

14. Následne odvolací súd podrobil napadnuté rozhodnutie vecnému prieskumu jeho správnosti vo svetle o.i. tiež odvolateľom uplatnených dôvodov na odvolanie.

15. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie.

16. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

17. Vyššie uvedené odvolacie námietky otca, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vychádzajúc z dostatočne zisteného skutočného stavu veci, pri plnom rešpektovaní vyšetrovacieho princípu (§ 35 a § 36 CMP), vyhodnotiac výsledky vykonaného dokazovania vo svetle zásad uvedených v ust. § 191 CSP, vyvodil z neho správne právne závery o nenaplnení zákonných predpokladov pre zverenie mal. detí do SOS a to vo svetle určujúceho kritéria, ktorým je záujem mal. detí. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil, v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov, spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre jeho potvrdenie. Súčasne sa odvolací súd stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty posudzovanej veci spolu s právnymi závermi súdu prvej inštancie.

18. Nad rámec uvedeného a vo vzťahu k odvolacím námietkam otca odvolací súd uvádza:

19. Podľa § 36 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqga2v6mzwfzygc4tbm5zgczrngm3a>> ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

20. Podľa § 24 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqga2v6mzwfzygc4tbm5zgczrngi2a>> ods. 2 Zákona o rodine ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

21. Ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností, alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností (§ 26 Zákona o rodine).

22. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti, týkajúcej sa detí, či už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi, alebo zákonodarnými orgánmi.

23. Z citovaných ustanovení teda vyplýva povinnosť súdu, aby pri rozhodovaní o zverení dieťaťa do výchovy rodičov sledoval predovšetkým záujem dieťaťa s ohľadom na jeho osobnosť, najmä vloh, schopnosti a vývojové možnosti a so zreteľom na životné pomery rodičov. Súd musí dbať, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov a udržiavanie pravidelného osobného styku s nimi. Súd má pritom prihliadnuť taktiež k citovej orientácii a zázemiu dieťaťa, k výchovnej schopnosti a zodpovednosti rodičov, k stabilite budúceho výchovného prostredia, k schopnosti rodičov dohodnúť sa na výchove dieťaťa s druhým rodičom, k citovým väzbám dieťaťa na súrodencia, prarodičov a ďalších príbuzných a tiež hmotnému zabezpečeniu zo strany rodičov vrátane bytových pomerov.

24. Práva a povinnosti rodičov vo vzťahu k obom mal. deťom boli naposledy upravené rozsudkom Okresného súdu Prievidza, č.k. 9P/36/2019-80, zo dňa 19.2.2020, ktorým rozhodnutím tamojší súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej obe maloleté deti, Q. a O., zveril do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal platiť na výživu maloletého Q. mesačne sumu 150,- eur a na výživu maloletej O. mesačne sumu 100,- eur počnúc dňom 8.8.2019, ktoré rozhodnutie odôvodnenie podľa § 221 písm. a/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) neobsahuje. Nadobudlo právoplatnosť dňom 26.2.2020.

25. Aktuálne sa otec domáha zmeny výkonu osobnej starostlivosti z výlučnej matkinej na striedanú oboch rodičov.

26. Bolo potrebné teda zodpovedať otázku, či výsledky vykonaného dokazovania k takejto zmene vo svetle ust. § 26 Zákona o rodine indikujú.

27. Hmotno-právnym podmienkami pre nariadenie striedavej osobnej starostlivosti sú, ak obaja rodičia sú spôsobilí dieťa vychovávať, ďalej, že obidvaja rodičia majú o osobnú starostlivosť o dieťa záujem, striedavá osobná starostlivosť je v záujme dieťaťa a že budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa.

28. V zmysle týchto zásad súd prvej inštancie v danej veci aj dotknutú otázku posudzoval.

29. Súd prvej inštancie správne primárne skúmal, či otcom požadovaná striedavá osobná starostlivosť je v záujme maloletých detí. Zo zhodných tvrdení rodičov maloletých mal za preukázané, že rodičia spolu nežijú a dlhodobo medzi nimi pretrvávajú konfliktné vzťahy. Maloletý Q. je vo veku XX rokov a maloletá O. má X,X roka. Pokiaľ matka nesúhlasila so striedavou osobnou starostlivosťou u oboch detí, ako dôvod uvádzala hlavne vek maloletej O., ktorá ju ako matku potrebuje a striedavá osobná starostlivosť rodičov by nebola v jej záujme s ohľadom na jej potreby súvisiace s nízkym vekom, ktorý názor podporil aj súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí a s ktorým názorom sa aj odvolací súd stotožňuje. Pokiaľ ide o mal. Q., tento zjavne aktuálne inklinuje k možnosti byť viac s otcom, teda sa javí, že preferuje SOS. Názor mal. Q. samozrejme nemožno odignorovať, avšak sám osebe bez ďalšieho nepredstavuje jediné hľadisko pre voľbu výchovného prostredia dieťaťa. Predpokladom pre takúto úvahu totiž je bezpečné preukázanie, že rodič, ktorý má o SOS záujem, reálne dokáže starostlivosť o mal. dieťa všestranne zabezpečiť. Súd prvej inštancie preto správne ďalej zisťoval, či je tento predpoklad na strane otca naplnený, predovšetkým s ohľadom na jeho výkon práce v zahraničí v dôsledku ktorého je na Slovensku v mesiaci cca 10 dní. Aj v tomto ohľade možno súhlasiť so súdom prvej inštancie, že za týchto okolností nemožno nemať v tomto smere významné pochybnosti o splnení uvedenej podmienky a k odlišnému záveru neindikuje ani to, že otec v odvolaní uvádza, že prácu v zahraničí ukončil s následným návratom na Slovensko, kde si tiež má riešiť novú prácu, keďže to žiadnym spôsobom ani v odvolacom konaní nepreukázal. Navyiac zo správy zo šetrenia kolízneho opatrovníka vykonaného s ohľadom na odvolacie tvrdenia otca v priebehu odvolacieho konania vyplýva, že opakovane počas šetrení kolízny opatrovník otca nenašiel v domácnosti, tento nereagoval ani na jeho výzvy, či predvolania, takže s prihliadnutím na absenciu predloženia dôkazov o trvalom návrate zo zahraničia so spomínanou nečinnosťou otca, tu je vážna pochybnosť o hodnovernosti týchto jeho tvrdení, ktoré takto rozhodne nemôžu byť aktuálne základom pre zverenie jedného, či oboch mal. detí aj do jeho striedavej SOS. Javí sa totiž vysoko pravdepodobným, že otec po skončení PN sa vrátil znova pracovať do zahraničia (opak nepreukázal). Za týchto okolností by bolo aktuálne neuvážaným a podľa názoru odvolacieho súdu aj neudržateľným meniť doterajšie výchovné prostredie, keďže v starostlivosti matky o deti, žiadne závažnejšie nedostatky

z vykonaného dokazovania nevyplynuli. Potreba mal. Q. tráviť komfortnejší čas s otcom môže byť toho času naplnená aj za participácie matky, ktorá ako sa javí vytvára otcovi priestor, aby mohol s Q. tráviť čo možno najviac času, inak povedané v tomto smere mu nevytvára prekážky a s ohľadom na záujem mal. dieťaťa odvolací súd zdôrazňuje matke, aby v tomto trende aj pokračovala, keďže dieťa vo veku Q. nepochybne prítomnosť otca významne pre svoj rozvoj a „hľadanie sa“ potrebuje. V konečnom dôsledku striedavá osobná starostlivosť by v okolnostiach posudzovanej veci nebola vhodná aj z dôvodu, že vzťahy v rodine nie sú v takej rovnováhe, aby bol prítomný reálny predpoklad, že k výkonu tohto inštitútu by dochádzalo bez problémov. Vzťah rodičov je totiž narušený, sú zjavné ich negatívne vzájomné postoje, vzájomne nevytvárajú dostatočný výchovný priestor pre druhého rodiča, ktoré negatívne vplyvy sa následne odrážajú najmä na maloletom Q., ktorý potom nevie spracovať rôzne situácie a môže byť manipulovaný tým ktorým rodičom, či prípadne vzájomne oboma, čo rozhodne nie je želaný stav. Rozdielnymi výchovnými postupmi následne stráca bezpečné a isté domáce prostredie, cíti sa zmätene, nie je si istý čo platí a čo nie, ktorého z rodičov má rešpektovať a jeho následné vzdorovité správanie, môže byť (a to sa javí vysoko pravdepodobným) dôsledkom jeho momentálnej bezmocnosti, pretože nevie reagovať inak, čo bez rozdielu ide na farchu oboch rodičov, ktorí v kolízii so záujmom dieťaťa preferujú vzájomné negatívne nastavenie. V danej veci z vykonaného dokazovania vyplýva, že maloleté deti sa s otcom pravidelne stretávajú, matka, ktorej boli maloleté deti na základe rodičovskej dohody zverené nebráni styku maloletých detí s otcom, takže mal. Q. s ním v princípe môže tráviť toľko času koľko chce a koľko mu otec môže venovať, takže akútne dôvody pre zmenu doterajšieho výchovného prostredia ani podľa názoru odvolacieho súdu neboli dokazovaním zaznamenané a ako už bolo uvedené vyššie, tiež z neho nevyplynuli ani bezpečné zistenia, že je v možnostiach otca reálne rovnocennú starostlivosť o deti, spolu s matkou zabezpečiť. Odvolací súd nepochybuje o pozitívnych citových väzbách medzi otcom a mal. deťmi, berie na vedomie tiež názor mal. Q., avšak za daného stavu zastáva názor, že na reálny výkon SOS nie sú splnené podmienky. Možno sa identifikovať s tým, že rodičia na vzájomnej komunikácii musia za intervencie odborníkov popracovať, na čo im kolízny opatrovník vytvoril priestor a zostáva na nich, s akou vážnosťou a zodpovednosťou vo svetle záujmu ich vlastných detí k jeho využitiu pristúpia. Pokiaľ v jeho priebehu, či skončení nastane situácia, že otec reálne trvalo zostane na území SR, bude mať príjem (keďže bytové podmienky má už v tomto čase pre deti vytvorené), a mal. Q. bude naďalej preferovať otca, nemožno samozrejme vo svetle záujmu mal. dieťaťa vylúčiť aj formu SOS.

30. Odvolací súd však zdôrazňuje rodičom, že zákon vždy preferuje dohodu rodičov pred autoritatívnym rozhodnutím. Akokoľvek by sa totiž súd pri svojom rozhodovaní snažil prostredníctvom svojho rozhodnutia vo svetle ochrany záujmov mal. dieťaťa ako určujúceho kritéria, nastaviť ideálne podmienky pre jeho ďalší zdravý fyzický a psychický vývoj, reálne to môžu zabezpečiť prostredníctvom svojej skutočnej (nie len formálne verbalizovanej) rodičovskej zodpovednosti, súčasťou ktorej musí byť objektívne a citlivé vnímanie potrieb dieťaťa, jedine samotní rodičia, pričom zostáva veriť, že si to aj v posudzovanej veci skutočne uvedomia, keďže škody, ktoré by mohli byť na psychike dieťaťa napáchané vo svetle realizovania, či násilného presadzovania vlastných egoistických predstáv toho-ktorého rodiča, prostredníctvom dieťaťa ako rukojemníka, pri vybavovaní si dôvodov a následkov svojich narušených vzťahov, by už nemuseli byť skonvalidovateľné.

31. Nielen matka, ale obidvaja rodičia si musia tiež uvedomiť, že ich prvoradou úlohou je prispievať k vytvoreniu priaznivých podmienok, nevyhnutných pre zdravý, psychický a fyzický vývoj maloletých detí a neuprednostňovať pred nimi svoje vlastné životné predstavy.

32. Vyhodnotením všetkých vyššie uvedených skutočností, nemožno vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie nič vytknúť. Tento vo svetle správnych teoretických východísk aplikovaných na dostatočne zistený skutkový stav posúdil, že nie sú aktuálne vo svetle záujmov mal. detí splnené zákonné predpoklady pre otcom požadovanú zmenu výkonu osobnej starostlivosti z matkinej výlučnej na striedavú a neindikuje k odlišnému záveru ani obsah podaného odvolania, z ktorého dôvodu sa odvolací súd so závermi napadnutého rozhodnutia plne identifikuje.

33. V nadväznosti na to sa súd prvej inštancie vecne správne vysporiadal aj s otázkou zmeny (zvýšenia) výživného otcovi v prospech mal. detí z dôvodu zistenej zmeny pomerov na strane otca od doby poslednej úpravy výživného (zistený zvýšený príjem otca), keďže toto zodpovedá kritériám daným ust. § 62 a § 78 Zákona o rodine, voči správnosti ktorej časti rozhodnutia otec vecne ani neargumentoval.

34. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil za použitia ust. § 387 ods. 1 CSP. Otec v odvolaní voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by neboli predmetom posudzovania súdom prvej inštancie a s ktorými by sa už súd prvej inštancie nebol náležite vysporiadal, pričom odvolacím prieskumom rovnako neboli zistené skutočnosti, ktoré by indikovali k odlišnému, v prospech otca vyznievajúcemu rozhodnutiu.

35. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

36. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

37. Podľa § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

38. V mimosporových konaniach upravených CMP platí vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení zásada, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, čo znamená, že každý z účastníkov si teda sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. CMP obsahuje z tejto zásady aj výnimku a to v zmysle § 55, umožňujúceho náhradu trov konania priznať, ak je to spravodlivé s ohľadom na okolnosti prípadu, pričom zákon nekonkretizuje, komu môže súd podľa tohto ustanovenia náhradu trov konania priznať. Zákonodarca konštatoval, že materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní, zároveň je však potrebné zdôrazniť, že pre aplikáciu ustanovenia § 55 CMP nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní.

39. Keďže odvolací súd nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, o týchto rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

40. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu Trenčín pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.